

cions cinematogràfiques, etc., de divulgació de coneixements; conseguint el reconeixement mental periòdic de grans masses d'individus (exèrcit, empleats de les grans companyies, etc., etc.); intervinent amistosament aprop dels joves, prevenint-los contra els perills del comerç sexual anormal i donant-los al mateix temps les indicacions necessàries per a evitar-los, etc., etc.

Així, doncs, la lluita contra les malalties venèrees, contra els excessos de treball, contra les diversions perilloses, contra la literatura pornogràfica, contra les perversions sexuals, etc., etc. és ço que constitueix en definitiva la *veritable lluita contra les toxicomanies*. Unicament a base d'una Lliga d'Higiene Mental ben constituïda és com es pot esperar fer quelcom de profit en aquest camp.

I què s'ha fet en el nostre país fins ara, des d'aquest punt de vista? Quines solucions s'han proposat? En coneixem algunes; veïam:

El Dr. A. Pagador—especialitzat per complet en aquestes matèries—ha escrit, com tothom sap, un excellent llibre: "Los venenos sociales", en què tracta abastament del problema dels tòxics estupefacients. Referint-se a la profilaxia social, ell proposa, com a mides que li semblen de la màxima efectivitat per aquest fi, les següents (O. C. pàg. 190):

1.ª Inspecció per part del Govern de les manufactures de productes químics de cada Nació; creant-se una guia especial, en la qual consti la quantitat del producte expedit, el punt de destí i el nom del destinatari.

2.ª Prohibició de la venda de alcaloides en els centres de productes químics i en els establiments de drogues (majoristes).

3.ª Obligació que sigui el Col·legi oficial de farmacèutics de cada província, capital o departament, qui faci la petició d'aquests medicaments, establint per això una oficina especial de vigilància o *control* de venda.

4.ª Disposar que el Col·legi oficial de metges de cada província, al qual hauran de pertànyer

obligatòriament tots els metges en exercici, proporcioni a cada associat un bloc de prescripcions especials, que portaran el segell del dit Col·legi amb el número de la patent corresponent a l'any en curs, la firma del metge i la de l'inspector Provincial de Sanitat, en la primera pàgina de cada bloc. En aquest receptari especial s'extendran totes les prescripcions dels medicaments heròics, prescripcions que el farmacèutic conservarà com a garantia. El Col·legi proporcionarà cada any al Col·legi de farmacèutics, la llista dels metges que es troben amb dret d'exercir llur professió.

Ambdós Col·legis demanaran al Govern de la Nació els poders suficients per acordar el càstic per contravenció de la Llei, essent els seus acords inapel·lables, constituint-se per això una Comissió Executiva, que tindrà com a nexa amb el Govern l'Inspector de Sanitat de la província.

Les penalitats per infracció de la Llei seran les següents:

Tot metge que proporcioni o recepti estupefacients, amb un fi que no sigui medicinal—per a qual efecte es tindrà present la dosi terapèutica—serà condemnat a una penyora de 500 a 5000 pessetes, amb supressió de l'exercici de la seva professió durant un temps que oscil·larà entre un i sis mesos.

Tot farmacèutic que hagi comès igual delictes sofrirà el tancament de la seva farmàcia durant el mateix temps.

En cas de reincidència, ambdós professionals seran desproveïts del seu títol acadèmic.

Els magatzems de drogues farmacèutiques seran condemnats a pagar 5.000 pessetes com a mínim; en cas de reincidència, aquesta penyora serà doblada.

5.ª Creació d'una secció especial de policia, que serà depenent del Cap de Sanitat de la província, amb atribució de detenció immediata de tot subjecte que vengui, compri o utilitzi l'estupefacient, sense prescripció facultativa.

6.ª Exclusió de tot càrrec públic, militar, civil i polític als toxicòmans, concedint-los un ter-